



Arrest

nr. 212 891 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2018 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 19 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 19 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 31 maart 2016 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 1 september 2016, nr. 173 952).

1.2. Op 19 januari 2017 diende verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 21 februari 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 16 mei 2017, nr. 186 885).

1.3. Op 2 maart 2018 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 22 maart 2018 nam de commissaris-generaal de *“beslissing tot inoverwegingname (meervoudige asielaanvraag)”*.

1.4. Op 25 juni 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 02/03/2018
Overdracht CGVS: 16/03/2018*

U was aanwezig op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 7 mei 2018 voor een persoonlijk onderhoud van 09u10 tot 11u20. U werd bijgestaan door een Somali-tolk. Uw advocaat meester Kiwakana, loco meester Loobuyck was aanwezig vanaf 09u13.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken, geboren te zijn op 1 november 1990, te behoren tot de Dabare-Digil-clan en afkomstig te zijn uit Misra, Dinsoor-district, provincie Bay, waar u uw hele leven in Somalië doorbrengt. U verlaat Misra op 7 mei 2015 komt aan in België op 9 augustus 2015 en verzoekt België op 19 augustus 2015 om internationale bescherming. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) neemt een beslissing tot Weigering van het Vluchtelingenstatuut en het Statuut van Subsidiair Beschermden op 1 april 2016, deze wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest 173952 van 1 september 2016. Op 19 januari 2017 dient u een eerste volgend verzoek in, deze wordt als niet-ontvankelijk beoordeeld door het CGVS op 22 februari 2017, u gaat in beroep en dit wordt verworpen door de RvV in haar arrest 186885 van 16 mei 2017. U verlaat in al die tijd het grondgebied niet en vestigt zich in Leuven bij Somalische vrienden. U vindt, bij toeval, in februari 2017, uw familie terug in België, blijkt dat uw moeder S.A.M. (...) in België van de subsidiaire beschermingsstatus geniet, net zoals uw zus F.M.O. (...) en uw broer I.O.M. (...). Uw grootmoeder S.A.H. (...) geniet van de vluchtelingenstatus en uw zus F. zou een negatieve beslissing gekregen hebben. Dit alles weet u niet voorheen. Uw vader O.M.A. en uw broers en zussen R., A., Ab., Am. en Ay. vervoegen uw moeder in augustus 2017. Wanneer u op 16 januari 2018 gecontroleerd wordt op straat in Leuven en er blijkt dat u geen verblijfspapieren heeft wordt u vastgezet in het gesloten centrum Merksplas, u komt na een week vrij omdat uw advocaat een DNA-test (nr. 482-test 7 november 2017) opstuurt waaruit blijkt dat S.A.M. met 99.9999 procent zekerheid uw moeder is. Na uw vrijlating vestigt u zich bij uw familie in Oostende. U dient een tweede volgend verzoek in op 2 maart 2018 waarbij u stelt dat S.A.M. uw moeder is, zij uit Dinsoor komt, net als uw hele familie en u dus ook, gezien deze van een statuut genieten, een statuut moet krijgen. U ondersteunt dit verder met de bovenvermelde DNA-test en de verblijfskaart van uw moeder (315453494 geldig tot dd. 17.06.2019). Op 23 maart 2018 neemt het CGVS een beslissing tot Ontvankelijk Verzoek.

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u volhardt in frauduleuze stellingen omtrent uw eigen persoon en dus niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling zoals bepaald in de Geneefse Conventie, noch voor het statuut van subsidiair beschermden. Daar waar u dus, als nieuw element, inroept dat u een beschermingsstatuut verdient op basis van de statuten die uw familie geniet (Verklaring Volgend Verzoek, zie administratief dossier) is het immers duidelijk dat u de Belgische overheid blijft voorliegen. Dit hoewel er, vanaf het begin van het gehoor, duidelijk gesteld wordt dat, gezien dit uw tweede volgend verzoek betreft, u eerlijk moet zijn en de bewijslast voor u hoger ligt (CGVS pp. 2-3). De RvV is dan ook in haar arrest 173952 van oordeel is dat u niet over de Somalische nationaliteit beschikt; (zie administratief dossier)

2.5. In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat hij

derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming [...] 2.5.1 [...] Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, werd in hoofde van verzoeker evenwel telkenmale een dermate gebrekkige kennis vastgesteld dat geen verder geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het dorp Misra uit het district Diinsoor in de provincie Bay, noch aan zijn voorgehouden Somalische nationaliteit. Dit besluit klemt des te meer daar verzoekere (sic) evenmin in staat bleek te zijn om duidelijke, doorleefde en geloofwaardige af te leggen over zijn dagdagelijkse bezigheden [...] Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

Hier wordt u dan ook, nogmaals, letterlijk op gewezen (CGVS p. 3) en u krijgt meteen de kans om een daadwerkelijk inzicht in uw eerdere verblijfplaatsen te verschaffen, waar u aan verzaakt; Het is belangrijk dat u beseft dat dit interview niet opnieuw over Misra gaat gaan op dezelfde manier als in een eerste aanvraag, u kreeg een negatieve beslissing omdat de commissaris uw herkomst niet geloofde uit Misra, u ging in beroep bij de RvV en toen werd zelfs geoordeeld dat u niet Somalisch van nationaliteit bent Ok (zucht) Dus zoals ik al zei, dit is uw kans om open te zijn over uw herkomst, dat kan alleen maar in uw voordeel spelen Ik heb het genoteerd, ik vertel u over waar ik vandaan kom, verschillende keren heb ik gevraagd vragen op te sturen met de post ook over Misra terwijl u zei dat ik niet vandaan ben. Dus ofwel blijft u daarbij ofwel bent u eerlijk? Er is een probleem, ik ben geboren in Misra en groeide er op tot deze leeftijd. Ik zag geen overheid, het is niet zoals hier in België, waar er een bewijs is dat je van hier bent, maar voor mij, ik heb geen bewijs. En ik ben klaar om dat mondeling te bewijzen. Deze kans om te bewijzen, mondeling, dat u van Misra bent heeft u al eerder gekregen en toen is duidelijk (cf. supra) geoordeeld dat u niet afkomstig bent uit Misra. Ook nadat u de kans krijgt om te overleggen met uw advocaat (CGVS p. 16), past u uw verklaringen niet aan.

Daarbij komt dat u gebrekkig meewerkt tijdens het persoonlijk onderhoud, hoewel u ook hierover expliciet op uw plicht gewezen bent (CGVS p. 2). Zo wordt u er op gewezen dat u de vragen niet direct beantwoordt (CGVS p. 6) en blijkt erg duidelijk dat u uw verklaringen aanpast in functie van de tegenstrijdigheden waarmee u geconfronteerd wordt, maar geen daadwerkelijk inzicht wilt verschaffen. U gaat, in tegenstelling, over tot een vijandige en weinig constructieve houding (CGVS pp. 10-12). Zo eist u dat de behandelende ambtenaar u vragen stelt, stelt u dat u in uw eerste verzoek niet de juiste vragen gekregen heeft, waarbij u letterlijk stelt dat u niet over de omgeving bevraagd geweest bent, ook dit is al uitgebreid besproken geweest in het arrest 173952, waarbij duidelijk blijkt dat u zowel over uw eigen dorp en leefwereld als over de omgeving over een gebrekkige kennis beschikt, u wordt er dan ook op gewezen dat het louter verwijzen naar uw eerste aanvraag en het stellen dat u daar niet over de omgeving bevraagd bent geweest alweer aantoonde aan dat u weigert mee te werken (CGVS p. 11), gezien dit wel het geval was;

2.5.1. Immers, met de argumentatie dat hij niet de behoefte had om te 'reizen', dat deze vraag niet pertinent is en het Commissariaat-generaal vragen had moeten stellen over zijn leefwereld, dat het niet de taak van het Commissariaat-generaal is om zijn leefwereld kunstmatig uit te breiden teneinde haar onderzoek te vergemakkelijken en dat over Misra (wijken, marktplaats, moskee, politiebureau, scholen,...) nauwelijks vragen werden gesteld, hetgeen nochtans verwacht zou kunnen worden van een interviewer die zich in zijn leefwereld inleeft, slaagt verzoeker er allerminst in een valabele verklaring te bieden waarom hij, als volwassen man en oudste zoon van het gezin die zowel hoteluitbater, nomadeherder, landbouwer als transporteur met een ezelkar zou zijn geweest, zijn dorp nooit zou hebben verlaten, noch afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen dat zijn geografische kennis te

wensen overlaat, zelfs voor iemand die zijn dorp niet verliet: "(...) U kan uw dorp moeilijk situeren, volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt uw dorp op de grens tussen de districten Diinsoor en Qansax Dheere in de provincie Bay. Er wordt u gevraagd of uw dorp ver ligt van een ander district dan Diinsoor. Echter, u weet niet waar precies uw dorp ligt ten opzichte van zowel Diinsoor-stad als Qansax Dheere, u houdt beiden op 'ver' (CGVS p. 6). Dit is op zijn minst verwarrend te noemen voor iemand die een kamer verhuurd aan reizigers die voor de markt komen en dus wegen afleggen (CGVS p.3-4). U moet op zijn minst over andere regio's gehoord hebben." Voorts kan verzoeker bezwaarlijk ernstig volhouden dat hem geen vragen over zijn leefwereld werden gesteld. Zo werd hij onder meer bevraagd over de grote verscheidenheid aan dialecten en varianten van het Somali die door de verschillende clans in zijn district/provincie worden gesproken, over de clans die in zijn onmiddellijke omgeving wonen, over de lokale overheden en de huidige toestand in Misra en over het verschil tussen zijn clan en de andere clans in Somalië. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, werd in hoofde van verzoeker evenwel telkenmale een dermate gebrekkige kennis vastgesteld dat geen verder geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het dorp Misra uit het district Diinsoor in de provincie Bay, noch aan zijn voorgehouden Somalische nationaliteit. Dit besluit klemmt des te meer daar verzoekere (sic) evenmin in staat bleek te zijn om duidelijke, doorleefde en geloofwaardige af te leggen over zijn dagdagelijkse bezigheden: "Het CGVS merkt op dat u zowel hoteluitbater, nomade-herder, landbouwer als transporteur met een ezelkar bent (CGVS p. 4-6). Voor geen enkele van deze bezigheden kan u echter veel informatie verschaffen. Vooreerst is uw profiel als nomade weinig geloofwaardig, u verklaart 4 koeien gehad te hebben en nooit verder dan een uur wandelen uit het dorp te gaan. U wordt er mee geconfronteerd dat dat niet echt aan het profiel van een nomade beantwoordt, maar u zegt gewoon dat het zo was (CGVS p.16). Als nomade kan u niets meer zeggen over het landschap dan dat het zand rood is en het er heuvelachtig is (CGVS p. 8). U leeft van het land, dus dit is een erg beperkte omschrijving. Bovendien weet u niet dat er een rivier in uw district stroomt (CGVS p. 18). Op de kaart waarover het CGVS beschikt is er echter te zien dat er vijf rivieren in het district stromen (zie informatie administratief dossier). Als nomade moet droogte het grootste probleem zijn, uw regio werd getroffen door zware droogtes (zie informatie administratief dossier). Echter u kan daar enkel over vertellen als er letterlijk naar gevraagd wordt (CGVS p.18). Wanneer u eerder uitgebreid de kans krijgt het te hebben over de problemen voor een herder of landbouwer komt u er niet op (CGVS p. 15- 17). Er wordt u tevens gevraagd of u nooit eerder overwoog om te vluchten omwille van geweld of droogte (CGVS p.17), Bay- en Bakoolregio is één van de regio's waaruit de meeste IDP's in Somalië komen (zie informatie administratief dossier), maar u heeft geen bevredigend antwoord, u zegt gewoon dat u vluchtte voor problemen (CGVS p. 18). Tevens, over de velden verklaart u letterlijk dat alles van zelf ging als u er niet was (CGVS p. 16). Bovendien kan iedereen volgens u zo maar telen wat hij wil, er zijn geen vaste gewassen (CGVS p.16). Ook over uw hotel kan u amper iets vertellen, u weet niets over uw gasten, u raakt nooit verder dan de algemeenheden over het uitbaten (CGVS p. 3-4, p. 14-15). Dit alles laat een weinig doorleefde indruk na, u wordt daar op gewezen (CGVS p. 23), maar geeft niet meer informatie." De loutere stelling dat hij levendig kan vertellen over de zijn dagelijks voedsel en over de uitbating van zijn hotel en het citeren van een korte passage uit het gehoorverslag in dit verband, kan het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen allerm minst in een ander daglicht stellen. Verzoeker kan het Commissariaat-generaal overigens bezwaarlijk ernstig verwijten geen verdere vragen over Misra te hebben gesteld daar uit de lezing van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker de kans heeft gekregen om uitgebreid te vertellen over zijn dorp Misra en dat hem expliciet werd gevraagd om alles te omschrijven wat er voor hem belangrijk was in het dorp, doch hij opnieuw amper informatie verschafte: "Bovendien, het CGVS geeft u de kans om te vertellen over uw dorp Misra, het dorp dat u nooit verlaten heeft, maar u geeft amper informatie. U stelt dat de protection officer u alles kan vragen over Misra, dat u overal kan op antwoorden (CGVS p. 21, p.23), er wordt dus gevraagd om te omschrijven wat er belangrijk was voor u in het dorp, u houdt het op koeien en velden (CGVS p.21). Ook over uw eigen leven onder Al Shabab krijgt u uitgebreid de kans om te vertellen, de vraag wordt gesteld om alles te vertellen wat u weet over Al Shabab. Daar antwoordt u in eerste instantie, erg opmerkelijk voor iemand die jaren onder Al Shabab-regime leefde, op dat u enkel weet dat ze slechte mensen zijn (CGVS p.11) Verder kan u er plots wel verder op ingaan, maar u heeft het enkel over terechtstellingen en de beperkte vrijheid zonder concreet te worden (CGVS p.17). U geeft zelf aan 8 à 9 jaar onder Al Shabab geleefd te hebben (CGVS p. 17), maar u kan het dus amper omschrijven." Dat verzoeker zijn eigen clanlijn tot in detail kan opsommen, weegt ten slotte niet op tegen het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker zijn nationaliteit en afkomst niet aannemelijk maakt.

Echter, hiermee houdt het niet op, u roept en u gesticuleert en u stelt letterlijk "Ik ben niet degene die interviewt, stel me vragen!" tot op het punt dat de behandelende ambtenaar u verschillende malen letterlijk op uw gedrag moet wijzen (CGVS p. 12) alvorens u kalmeert.

U wilt dus aantonen dat u door uw familiebanden met; uw moeder S.A.M. (...) die in België van de subsidiaire beschermingsstatus geniet, net zoals uw zus F.M.O. (...) en uw broer I.O.M. (...) en uw grootmoeder S.A.H. (...) die van de vluchtelingenstatus geniet (CGVS pp. 5-7), dat u van Misra afkomstig bent. Voor S.A.M. bewijst u dit met een DNA-test (zie administratief dossier). Het CGVS trekt uw familieband met S.A.M. dan ook niet in twijfel, echter, wijst het CGVS er op leden van eenzelfde familie, zelfs een kerngezin, over verschillende geografische herkomstsoorten kunnen beschikken, op verschillende momenten een dorp of een streek verlaten kunnen hebben en de herkomst van uw moeder, bijgevolg, dus niet automatisch op u van toepassing is, zeker niet in het geval waarbij eerder geoordeeld is dat u niet over de Somalische nationaliteit beschikt. U blijkt zelf duidelijk de complexiteit van verspreiding van de Somalische etnie over de hele wereld te beseffen, u stelt dat uw grootmoeder al lang in België is (CGVS p. 5), dat uw zus F. een negatieve beslissing gekregen heeft in België (CGVS p. 7), hoewel zij ook de dochter van uw moeder is, dat u zelfs een verwant heeft met de Belgische nationaliteit (CGVS p. 10) en u, in België, bij toeval een vrouw blijkt te ontmoeten die uw Somalisch dialect spreekt (CGVS p. 9). Wat toch allemaal aantoont dat u wel beseft dat leden van één en dezelfde familie over verschillende levenssituaties kunnen beschikken, u stelt zelf letterlijk dat uw familie "oorspronkelijk" van Misra komt (CGVS p. 11), wat kan impliceren dat er een eerder vertrek speelt. U krijgt dan ook de kans hier klaarheid over te schaffen, wat u duidelijk weigert (CGVS pp. 10-12); Wat wilt u aantonen met die DNA test? Ik wil tonen, dat zij mijn moeder is, dat zij hier woont, het vorige interview, u vroeg de vragen niet in een manier waarop ik ze kon begrijpen; niet de juiste vragen, de advocaat zei dat die brieven voor het DNA u zullen helpen, ik bracht ze om me te helpen, dat ik van Misra ben en tot die leeftijd. Het is niet omdat de commissaris denkt dat uw moeder van Misra is dat u dat bent, leg eens uit? Ja, mijn moeder is er geboren, mijn broers en zussen al, mijn voorouders, van generaties, daar zijn we oorspronkelijk vandaan Nu zegt u zelf oorspronkelijk, dat impliceert erna dus niet meer? Hoe kunnen we in een andere plaats wonen als die waar we vandaar zijn? Rare verklaring voor iemand die in België woont, zijn hele familie hier blijkt te hebben, zelfs mensen met de nationaliteit zegt u nu, dus u begrijpt vast wel dat u op een andere plaats kan wonen? Ik zeg niet dat iemand niet in een andere plaats kan wonen, maar ik kan mijn voetafdrukken uit Misra niet brengen, ik kan u het zand niet brengen, om te tonen. [...] Er is geen reden om zo naar mij te wijzen of zo te roepen, in het arrest gaat het er zelfs over dat u de dorpen en de districten in de buurt niet kent, dus nu gebruikt u gewoon zaken om de aandacht af te leiden. Het is correct, maar ik heb het recht u te vragen om het uit te leggen Ok, zoals ik al zei, de rechter zei dat u geen Somalische nationaliteit heeft, het is niet omdat uw moeder van Misra komt, dat u van daar bent, dit is uw kans om een werkelijk inzicht te geven in uw eerdere herkomst? hoe kon u dat zeggen dat dat niet zo is, ik kan niet tegen u zeggen dat u niet van België bent, het is duidelijk zonder vraag dat ik van Somalië kom, de beslissing is van u, u kan niet zeggen dat ik geen Somaliër ben. U kan zien dat ik een Somaliër ben, ik spreek met hem zijn taal (over tolk), en ik heb een unieke taal zelfs. Ik heb het over de somalische nationaliteit, u zegt zelf dat er Somaliërs met de Belgische nationaliteit zijn, dus u beseft wel waar het over gaat, er zijn Somaliërs in de buurlanden van Somalië, in Europa, dus u kan ook in die positie gezeten hebben. Ik ben niet degene die interviewt, stel me vragen! Ik heb u al uitgelegd dat dit uw kans is om eerlijk te zijn, als u een andere herkomst heeft is dit uw kans, ik wil gerust naar u luisteren, maar u blijft gewoon bij eerdere verklaringen. Het is een andere manier, als u me forceert om te claimen van ergens te zijn waar ik niet van ben, ik zeg, ik kom van Misra op 9 mei 2015, ik kan u het zand van daar niet brengen, ik kan niets anders doen. U kan niet met mij meekomen om de bureaus te zien en te praten of mijn huis te tonen, ik kan niets anders doen. (roept heel luid) Wat denkt u zelf dat u zal bereiken met hoe u zich nu gedraagt? Wat doe ik, als ik riep, dan spijt me dat, 100 procent, een mens zou een beetje kwaad zijn, als hij gezegd dat hij niet iets is dat hij is, het spijt me, ik verontschuldigd me. Ik weet dat u over mijn toekomst beslist heeft en u daarvoor zelfs opstond deze morgen. Uw toekomst ligt in uw handen, ik vraag u de waarheid te zeggen, maar u doet het niet, u blijft bij verklaringen die al op verschillende momenten ongeloofwaardig geacht zijn Ik vertel u de waarheid."

Echter blijkt al vlug dat u ook omtrent de ontmoeting met uw familie, in België, helemaal niet de waarheid spreekt. U doet dan ook zelf verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw persoon. Zo vertelt u, oorspronkelijk, dat u uw familie nog niet teruggevonden heeft op het moment dat u een tweede maal om internationale bescherming verzoekt (dd. 22.02.2017, zie administratief dossier), en u uw familie ontmoet heeft in oktober 2017 (CGVS p. 9), u stelt dat u vanuit Leuven, waar u op dat moment woont, naar Verviers gaat voor een huwelijk, met uw vriend A.A., in een café hoort u een vrouw het dialect Dabarre praten, u spreekt haar daar op aan. De vrouw, die toevallig aan het bellen is, schrikt en geeft u haar telefoon, waarop blijkt dat u met een man, D.S.I. spreekt, die tevens in Leuven woont, en een verwant van u blijkt te zijn. Hij bevraagt uw clan en uw familie, wanneer u deze geeft, blijkt Duale

uw ouders te kennen. Jullie spreken in Leuven af en u komt zo met uw moeder in contact, u gaat naar Oostende alwaar u uw moeder ontmoet, net als uw vader O.M.A. en uw broers en zussen R., A., Ab., Am. en Ay., in augustus 2017, met gezinshereniging gekomen zijn (CGVS pp. 6-7, pp. 9-10). Echter, uit uw online-activiteit blijkt duidelijk dat u al eerder contact heeft met uw familieleden in België. Vooreerst bevestigt u, via foto's van uw eigen facebookprofiel (zie administratief dossier voor alle foto's waar er naar verwezen wordt), dat van uw broer I. en dat van zijn vrouw Z., dat het wel degelijk om de facebookprofielen van u en uw familieleden gaat (CGVS pp. 12-14). U stelt eerst dat Z. een gewone vriendin van uw broer I. is, u heeft eerder immers gesteld dat u aanwezig was op het huwelijk van uw broer in Somalië (CGVS pp. 5-6), waarna u, wanneer u gewezen wordt op een foto van I. en Z. die er als een huwelijksfoto uitziet, stelt dat u wel weet dat ze een relatie hebben, maar deze geheim is. U wordt opnieuw een foto van beiden getoond en gevraagd of het niet om een huwelijk gaat, waarop u letterlijk zegt dat er geen huwelijk is, echter, eens er op gewezen dat een geheime relatie niet op facebook geplaatst zou worden, stelt u dat er wel een huwelijk is. U wordt er op attent gemaakt dat u dus weer duidelijk liegt, waarop u stelt dat er een feest is, maar geen huwelijk. Wat echter vooral opmerkelijk is, is dat u beweert uw familie terug gevonden te hebben via een huwelijksfeest in oktober 2017 en uw broer gehuwd blijkt te zijn in oktober 2017 met ene "Princess Zaam", waarvan u bevestigt dat het Z. is. Hierop past u uw verklaring dus weer aan, maar stelt u dat zijn huwelijk uw zaken niet zijn. Echter en vooral blijkt dat u zelf, met uw eigen facebookprofiel, gereageerd heeft op de foto's van het huwelijk, likes gegeven heeft én statusupdates van uw broer en uw schoonzus becommentarieerd heeft voor oktober 2017, tevens zijn uw broer en uw schoonzus ook al voor deze maand actief op uw facebookprofiel (CGVS p. 14). Pas wanneer dit alles u letterlijk getoond wordt, stelt u dat u uw familie al eerder ontdekt heeft. Echter, ook hier schuift u de verantwoordelijkheid weer op een vreemde manier van zich af, waarbij duidelijk blijkt dat het u niet te doen is om internationale bescherming (CGVS p. 14);

"Zeg hem dat het waar is (wijst naar po), mag ik u de waarheid vertellen? De waarheid is dat ik mijn familie al eerder hem teruggevonden, toen ik mijn moeder ontdekte zei ze me dat mijn broers en zussen onderweg, ze zei me, wacht tot ze hier zijn, want, dat zei ze me, dus ik deed het. het is waar dat mijn broer gehuwd is en zijn vrouw Z. is. Maar het is altijd iemand anders verantwoordelijkheid, nu uw moeder, terwijl ik u al van in het begin stel dat dit uw vierde kans is de waarheid te vertellen en toch doet u het weer niet, alles is zo geconstrueerd? Ik wilde geen asiel aanvragen, ik wachtte tot mijn broers en zussen kwamen, want ik wilde mijn moeder niet lastigvallen met dit issue Dan nog zij komen in augustus vorig jaar zegt u, u vraagt pas asiel aan in maart dit jaar? ze zochten een huis, zij settelden nog niet goed, ik ging naar de advocaat toen ze settelden" Zo blijkt u, tevens, wanneer u op facebookactiviteit gewezen wordt, plots, nog een familielid in België te hebben, namelijk F.M., die volgens u als vluchteling erkend is in België (CGVS pp. 14-15). Nochtans krijgt u van in het begin van het gehoor (CGVS p. 5) de kans om te stellen welke van uw familieleden in België zijn. Bovendien, blijkt uit uw eigen facebookaccount en dat van uw vrouw dat vele van uw vrienden zich in Mogadishu, Nairobi of de bredere wereld bevinden en aan de universiteit gestudeerd hebben, zo staat er bij uw broer I. dat hij aan de universiteit zat in Nairobi, u doet dit echter allemaal gewoon af als mensen die zich anders voordoen dan ze zijn. Echter, in combinatie met de grote mate aan ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hierboven, kan dit ook een flauwe verklaring genoemd worden (CGVS p. 16). U zegt dan wel dat u stopt met liegen, maar zo blijkt dat u gewoon verder leugenachtige verklaringen spuit en de verantwoordelijkheid voor uw verklaringen niet bij zichzelf legt maar bij de Belgische overheid; "U zegt wel dat u stopt met liegen, maar u blijft gewoon bij uw verklaringen, u krijgt keer op keer de kans om de waarheid te vertellen FB was gemaakt door mij, terwijl ik hier was, het kon zijn dat ik hier was toen, als het al over fb gaat dan ben ik hier. Zal ik u zeggen, waar ik niet was, zal ik liegen tegen u? Het is natuurlijk makkelijk te zeggen dat u niet gaat liegen, als al gebleken is dat u wel liegt. Ik lieg, maar dan zei ik u de waarheid. Ik zei u, ik beloofde dat ik niet meer ging liegen. Nu lijkt het dus alsof u die familieband enkel aanhaalt wanneer het echt nodig is, namelijk wanneer u vastgezet wordt, ik begrijp dat dat een moeilijke situatie is, maar dit terwijl u al meer dan een jaar voor de huidige aanvraag, zogenaamd, op de hoogte bent van uw familie in België, u liegt en u geeft altijd pas toe wanneer u niet anders kan, dit alles toont dat uw geloofwaardigheid erg laag is, u kreeg nochtans duidelijk de kans om eerlijk te zijn vandaag. Dat is uw verantwoordelijkheid, niet die van de commissaris. Niets anders forceert me nog te liegen, ik kwam naar België om internationale bescherming aan te vragen om gezien te worden als een mens, nu, eet ik vredevol en slaap in België, niet forceert me te liegen. Ik heb geen vragen meer, wilt u nog iets toevoegen? Het spijt me dat België zegt dat ik niet van mijn land kom, terwijl ik rahanweyn en dabarre spreek. Iemand die elders opgroeit uit een Rahanweyn, of dabarre dat kan ook zijn, dat die dat kan, dat toont uw herkomst niet aan, er is daar al een oordeel over geveld, u grijpt gewoon de kans om eerlijk te zijn niet. Kan het niet zijn dat ik opgroeide in Misra dan? Ik denk dat alles u

voldoende uitgelegd is. (CGVS pp. 16-17). Het feit dat u ook al over de ontmoeting met uw familie, die u aandraagt als nieuw element, liegt doet dus verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Tot slot, daar waar u, in extremis, stelt dat F.M. zwanger is van een dochter en in juni zal bevallen, stelt het CGVS dat er op datum van 20 juni 2018 geen bewijs van deze zwangerschap, noch van uw band met F.M. of haar toekomstige dochter doorgestuurd zijn en u zelfs stelt dat u dit soort bewijzen niet heeft en niet met haar samenwoont.

Ter conclusie is het duidelijk dat u niet enkel, doelbewust, gebrekkig meewerkt en vervalt in leugenachtige verklaringen, maar daarnaast ook halsstarrig aantoont dat u geen werkelijk inzicht in uw herkomst wilt verschaffen, hoewel deze u uitvoerig geboden wordt. Het CGVS verandert de beoordeling over uw nationaliteit dan ook niet. Uit bovenstaande vaststellingen en eerdere beoordelingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4. Verwerende partij blijft volharden in haar eerdere beslissing en stelling dat verzoekende partij niet over de Somalische nationaliteit zou beschikken. Zij verwijst hierbij naar de beslissing van Uw Raad waar inderdaad getwijfeld werd aan de Somalische nationaliteit van verzoekende partij.

Echter, thans staat vast dat verzoekende partij verwant is met S.A.M., F.M.O. en I.O.M., die allen bescherming genieten in België. Er wordt noch getwijfeld aan hun nationaliteit noch aan hun regio van herkomst.

Uiteraard begrijpt verzoekende partij dat voor haar de bewijslast hoger ligt, gezien de eerdere negatieve beslissing van verwerende partij. Daarom heeft verzoekende partij ook het ultieme bewijs geleverd dat zij over de Somalische nationaliteit beschikt, met name een DNA test met haar moeder, waaruit hun verwantschap ontegensprekelijk blijkt.

Er werd niet getwijfeld aan de nationaliteit van de moeder van verzoekende partij, hoe kan zij thans blijven volhouden ten twifelen aan de nationaliteit van verzoekende partij?! Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij beschikt weldegelijk over de Somalische nationaliteit en is - net zoals de rest van haar familie - afkomstig uit Mirsa.

Verwerende partij gaat bijzonder onredelijk te werk. Vanaf het begin van het gehoor, stelt zij zich bijzonder kritisch op en maant verzoekende partij aan niet over Mirsa te vertellen omdat daar toch geen geloof aan zal worden gehecht.

Verzoekende partij heeft aangetoond dat zij over de Somalische nationaliteit beschikt en dat verwerende partij zich klaarblijkelijk vergist had in haar beoordeling, waarom kan verwerende partij zich dan ook niet vergist hebben in de beoordeling van de regio van herkomst van verzoekende partij??

Ten overvloede legt verzoekende partij nog een nationaliteitsverklaring (stuk 3) en verklaring van geboorte (stuk 4) neer, waaruit blijkt dat zij over de Somalische nationaliteit beschikt en afkomstig is uit Mirsa.

Verwerende partij blokkeert tijdens het gehoor verzoekende partij telkens af en onderbrak haar door simpelweg te verwijzen naar haar eerdere beslissing, terwijl verzoekende partij toch minstens het voordeel van de twijfel - en een grondig onderzoek - verdient gezien de nieuwe elementen die zij heeft aangebracht tijdens haar tweede asielaanvraag.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij 'vijandige en weinig constructieve houding' terwijl het juist verwerende partij is die haar niet eens toelaat om over haar herkomst te vertellen! Het is juist verwerende partij die zich vanaf het begin van het gehoor bijzonder vijandig en onredelijk opstelde ten aanzien van verzoekende partij en haar zo elke kans ontnam om nationaliteit en herkomst te bewijzen.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij - op basis na de nieuwe elementen nog steeds volhardt te twifelen aan de Somalische nationaliteit van verzoekende partij, en als gevolg ook aan haar herkomst uit Mirsa. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.6. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst en het asielrelaas van verzoekende partij. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en sluitend bewijs van haar nationaliteit en herkomst bijgebracht.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.7. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië, Mirsa en heeft daar steeds gewoond.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken aan het verzoekschrift:

- een nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade van 3 juli 2018 (stuk 1);
- een geboorteverklaring van de Somalische ambassade van 23 juli 2018 (stuk 2).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een arrest van de Raad. Dergelijk element kan bezwaarlijk de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor een vorm van internationale bescherming, omdat elk verzoek individueel moet worden onderzocht. Ten overvloede merkt de Raad op dat er geen precedenterwerking geldt.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker spreekt de vaststellingen in de bestreden beslissing tegen, maar hij brengt geen nieuwe feitelijke elementen uit het administratief dossier aan die een andere beoordeling rechtvaardigen.

Verzoeker meent dat hij het ultieme bewijs heeft voorgelegd dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt, maar de Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de voorgelegde DNA-analyse slechts kan aantonen dat zijn moeder zijn moeder is.

Verzoekers toelichting dat hem niet werd toegelaten om zijn herkomst aannemelijk te maken, gaat voorbij aan het feit dat hij thans een derde verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in dit kader zowel op 13 maart 2018 als op 7 mei 2018 mondeling zijn verzoek heeft kunnen onderbouwen. Het is echter niet onredelijk dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud werd herinnerd aan het feit dat het zijn derde verzoek was. Uit het administratief dossier blijkt overigens dat verzoeker geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden in zijn nieuwe verklaringen, waarna hij in overleg kon gaan met zijn advocaat (Notities van het persoonlijk onderhoud 3, stuk 8, p. 14-16). Verzoeker brengt dan ook geen concrete gegevens aan dat zijn persoonlijk onderhoud in een vijandige en onredelijke sfeer werd georganiseerd.

Gelet op (i) de bevindingen van de Raad in het kader van verzoekers eerste en tweede verzoek om internationale bescherming dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst uit Misra niet aannemelijk heeft gemaakt, (ii) de vaststelling dat verzoeker volhardt in de frauduleuze stellingen omtrent zijn persoon, alsook (iii) de bijzonder complexe context van de verspreiding van de Somalische etnie over de hele wereld en (iv) de leugenachtige verklaringen over de ontmoeting met zijn familie die hij aanbrengt als nieuw element, heeft de Raad bovenal nog bijkomende bezwaren bij de inhoud van de voorgelegde DNA-analyse. Zo wordt in het document opgemerkt dat de identiteit van S.A.M. kon worden "gecheckt" aan de hand van de verblijfskaart. Deze vermelding en controle ontbreekt voor verzoeker. Wat de "Bijlage I" bij het "beproeivingsverslag" betreft, merkt de Raad op dat deze weliswaar een foto bevat van S.A.M. en verzoeker, maar deze bijlage wordt nergens vermeld in het verslag. Het verslag stelt uitdrukkelijk dat het 7 pagina's telt, zodat de bijlage formeel geen onderdeel is van het verslag.

Bijgevolg blijft de beoordeling van de bestreden beslissing overeind dat verzoeker nog steeds niet heeft aangetoond dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt en afkomstig is uit Misra.

Wat de door verzoeker neergelegde nationaliteitsverklaring en geboorteverklaring betreft, merkt de Raad op dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie 2, stuk 8, nr. 1), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Aldus bieden de door verzoeker neergelegde nationaliteitsverklaring en geboorteverklaring niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, blijft de Raad van oordeel dat verzoekers Somalische nationaliteit niet aannemelijk wordt gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan.

Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bovenstaande bespreking van verzoekers relaas blijkt dat hij zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP